

„Nationalforening til Tuberkulosens Bekæmpelse“, og at denne Forenings Virksomhed maa antages snarere at hemmes end at fremmes ved Nedsættelse af en Kommission i det ovennævnte Øjemed, finder Flertallet, at denne Foranstaltning er ubetimelig.

Medens Landbrugsministeren havde foreslaaet at bevilge Ringløbing Amtsraad et rentebærende Laan (Rente $3\frac{1}{2}\%$ pCt.) til Skernadeltaets Regulering, er der i § 27. III. b. 12. indsat Forslag om et rentefrit Laan paa indtil 300,000 Kr., hvoraf der paa dette Finanslooforslag foreslaas bevilget 100,000 Kr.

Flertallet fremhæver, at dette er det eneste af de i samme Affnit nævnte Laan, der foreslaas givet rentefrit, og det finder det uheldigt, at der saaledes vises en enestaaende Liberalitet mod en enkelt Kommune. Da det imidlertid efter det ovenfor anførte er tvivlsomt, om overhovedet de som Bevilgning i Finansaaret optagne 100,000 Kr. ville kunne undværes af Kassebeholdningen, og da det i alt Fald ved Behandlingen af Finanslooforslaget for de følgende Finansaar vil kunne tages under Overvejelse, hvorvidt Udbetaling af Beløb udover 100,000 Kr. vil kunne bevilges uden Renteforpligtelse, finder Flertallet at kunne lade den anførte Post blive staaende, idet der herved udtrykkeligt tages det Forbehold, at det kun er Meningen at samtykke i Udbetalingen af de for Finansaaret 1901—2 opførte 100,000 Kr.

§ 18 II. A. 11. a. (Veterinær- og Landbohøjskolen) er der optaget følgende Anmærkning:

„Saafremt Direktørens Stilling skulde forblive ledig i nogen Del af Finansaaret 1901—1902, kan der tilstaaes den i Stillingen konstituerede et Honorar svarende til 1,500 Kr. aarlig.“

Med Hensyn hertil bemærkes, at det i Lov om Landbohøjskolen af 1ste April 1871

§ 2 er fastsat, at Direktøren oppebærer Honorar paa Finansloven. Dette Honorar har Aar efter Aar været fastsat til 2,000 Kr., og det har altsaa nu i 30 Aar været Sædvane, at Direktørposten blev aflagt med dette bestedne Honorar. Der maatte vistnok vægtige Grunde til, naar Posten er ledig, at nedsætte dette, men formelt kan der ikke siges noget til, at en af Lovgivningsmagtens Faktorer foreslaar en Ændring i Honorarets Størrelse. Da det her ikkun drejer sig om, at Honoraret til en i Stillingen eventuelt konstitueret i det kommende Finansaar liber en Afkortning, skal Flertallet — skønt det saa meget mindre billiger Nedsættelsen, som Lovgivningsmagten ved tidligere Konstitutioner i den samme Post ikke har fundet Anledning til nogen Afkortning — ikke stille Forslag om, at Anmærkningen udgaar.

Paa Justitsministeriets Konto (§ 20 I. A. 3) er der anbragt følgende Anmærkning:

„Saafremt den ledige Stilling som Overinspektør for Fængelsvæsenet skulde forblive ubesat i nogen Del af Finansaaret 1901—1902, kan der tilstaaes den i Stillingen konstituerede et Honorar svarende til Halvdelen af det Overinspektøren hidtil tillagte Honorar af 2,300 Kr., medens den anden Halvdel bliver at bespare for Statskassen.“

Ved Lov Nr. 50 af 25de Marts 1871 om Lønninger for forskellige under Justitsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd er det i § 12 bestemt, at der stilles „til Raadighed for dermed at vederlægge den fornødne Medhjælp ved Forretningernes Besørgelse“ blandt andet „Til Bestyrelsen af Fængelsvæsenet 2,600 Rbd.“ Paa Finansloven er der senere (som Følge af Bestemmelsen om Dyrtidsstillæg i § 26 VII.) bevilget „Ekstraordinært Tillæg. . . 700 Kr.“

Stillingen som Overinspektør var ikke til, da Loven af 1871 udkom; den oprettedes ved Igl. Resolution af 18de Juli 1884 administrativt, idet Honoraret udredes af ny nævnte Medhjælpsjum.